

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

L ante O

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

latino sulcus vocat: & primā pducit syllā, inde Deliro ras: li syllaba pducta. Horat. in episto. Quicqd delirāt reges plebunt achiui, Liris cū i latino virobicq: fluuius est Cāpani: ortus in Apenino: & Minturnas pterlabēs, de q Mar. Cerulq: nos liris amat: quē silua maricę ptegit Liris. Require in dictōe lyra.

Lisa vrbs ē Petree Arabię: teste Ptole. Lisus cū i latino: fluuius est Thracię. Est & duar: vrbiū nomen: quāq: vna est in Creta. Alta in Dalmatia: teste Ptolem. Lysius cum y greco i prima duri taxat syllaba: fluuius est Archadię. Lysias ea dem scriptura ppiū fuit viri nomē: & vrbs in magna Phrygia: teste Ptolem.

Lysias. Require in dictōe lisa.

Lisus. Ibidē.

Lysius. Ibidem.

L ante IT & IV

Lithofrotos cū i latino sequēte th aspirato: mascul. gñe declinari pōt. & lithofrotū neutro: cōponitq: ex λίθωσ q est lapis. & στροφος stratus. Vñ & pauimētū lapidib: stratū dicit. Et cū apud grecos λίθος στροφος cū ω me/ ga in penultima scribat syl. ideo illā producit: quare in etymologia hui: dictōis errauerunt: Vgurio: Brito: Māmotrectus: Catholicō. aliā nescio quā ppositionē fictā somniātes: qnenā Tortelli: ex greco λίθος: & stratū latino cōpositū vocabulū putās. Hierony. in Ioāne cā. xix. Et sedit p tribunali in loco qui dī lithofrotos: vbi nonnulli huius etymologiā vocabuli prorsus ignorātes, p lithofrotos: lycosiratos scribūt: qd qdem apud grecos id interpretari pōt qd apud nos lupi exercitū: qd a ppro hui: dī/ cūonis significato omīno alienū est: quare gre cū totū vocabulū dicimus: cuius etiam vltimā syllabā nō in tus more latino: sed in tos greco/ rū more Hiero. ptulit. Varro. Citrū: aug: mi/ nym: emblema: aut lithofroton aspiciēbatur.

Lithofrotum. Require in dictōe lithofrotos.

Litteratus a līra cū duplici t, & litterosus in vna fcaione dici pōt: teste Nonio Casū inducēte di centē Annaliū. iij. Homo meræ litterosus.

Litterosus. Regre in dictōe litterat.

Littus. Require in dictōe litus.

Litus cū i latino & vnico t scribit. Nā & a lēdo sedis deriuat: dicēte in Topicis Cicerone. Litus est quod fluctu elidit. Avero Donatus a litan do litus dictū tradidit. quod tamē Seruius im probat: maxime qā lito tas li syllabā corripit: litus vero illā producit. Est aut litus nō maris modo: sed etiam cāpi extremitas vt dixit idem Ser. vt est etiā apud Virg. Cui litus arandum. Cui: loci leges dedimus. Ab eo qd est litus fit Oblitero obliteras: auctore Pōpe. nā sicut a foe nus huius scēnoris: o in e mutato: fit scēnero scēneras. & a Tempus huius temporis fit tem/

pero temperas. Sic ex ob & litus huius scēnoris: fit Oblitero obliteras. Marcellus autē ab olitū supino huius verbi obliuiscor: oblitero verbū tractum tradidit. Neq: ab olitū supino huius verbi Oblino oblinis deducitur: vt nōnulli vo luerūt. maxime quia oblitum ab oblino: li syl labam corripit: oblitero vero illam pducit. Ti bullus. Oblitus & musto feriet pede rusticus vuas. Aufonius. Quos fama obliterat: & qs Barbara Romanę nō tradunt nomina lingug. Catullus. Hęc vigēat mādara: nec vlla obli/ ret etas. Litus autē p eo loco apud altare: vbi hostię litari cōsueuerant: a lito litas deriuat. Et quoniam (vt diximus) lito primā corripit syl/ lam: litus vero illam pducit: placuit auctori/ bus metri gratia aliud t interponere: vt prima syllaba positione geminati t produci possēt: vt est apud Virg. lib. gneid. ij. Iacet ingens littore truncus. De Priamo enim interfecto loqueba/ tur: quē Pyrrhus altaria ad ipsa tremenē. Tra xit & in multo lapsantem sanguine natū: iuxta ipsa altaria interfecit.

Litius cum i latino & t exili scribitur: gre cumq: est (Seruius auctore) vocabulū. Festus autē a lue dictū tradit eo q litis sit testis. Verū cum Lis huius litis li syllabam producat: quā litus cor ripit: Seruius hac in parte magis crediderim: ge nus ē tubę in parte qua robustior est incuru: teste eodem Seruio. Virg. li. gneid. vi. Et lituo pugnas insignis obibat & hasta. Litius item baculu erat: quo sedētes augures ausibus tem pla designabant: quod etiā Quirinales gestare pfueuerant. Gellius. Litius est virga breuis: in parte qua robustior est incurua. Virg. li. gnei. vij. Ipse quirinali lituo: paruq: sedebat: succin ctus trabea. Et in hoc significato ab Vguriōne scēmi. tradit esse gñis. Ego autē apud Plutar/ chum in hac etiā fcaione: maf. gñis inuenio. Sic em ait in Romuli. Litius pseruatus est i Pa latino collevsq: ad Celta: tempora: a quibus capta vrbs incēsa fuit. Sz postea expulsis a Ca millo hostib: inter aluissimas fauillas illelus: cū omnia ignis consumpsit: inuentus est.

Lys cū y greco describit: fluuius est minor. Asie in Pontū defluēs. Lyeus cū y greco & æ diph/ thōgo: cognomē est Bacchi. Virg. li. gnei. i. Re galis inter mensas: laticęq: ligum. Neq: a lien: vel ligo ligas descēdit: vt cū Catho. Vgu. som niauit. sed a luo quod est soluo.

L ante O

Locellus. Require in dictōe locus.

Loculum. Require ibidem.

Loculus. Require ibidem.

Locuples trium generum est: teste Priscia. libro v. in hac verba dicente. Appellatiua in es ter/ minata: producta es syllaba: si sint ad homies

pertinentia communia sunt. ut heres: locuples: quod & neutrum est. Hec ille. & in singulari numero. tam in i quam in e ablativum terminatur: ut idem tradit Priscianus. Cicero in frumentaria. In provincia locupletis: & referta. Hora. sermone. xvi. In locuplete domo vestigia rubro: Vbi cocco
Locus in sing. numero. masculinus. generis est. in plurali vero masculini. et neutri: teste Probo. neque interest locos dicas: aut loca. licet quidam differre voluerint. Virg. Deuenerunt locos. & format per diminutionem masculini. quidem generis loculus: & neutro locellus teste Prisciano. Quinertia & locellus comperiunt. Loculus item vel locellus: eboreum quoddam erat pecunie repositorium. Marcellus. Non nisi de flaua loculos implere moneta: conuenit. hic etiam ex ligno fieri solebat. Vnde est illud Marcellus. distichon. Sigd adhuc superest in nostri fce locelli. Est numerus: nihil est: ipse locellus erit. Rursum loculus dicitur quod mortui effruntur: quod a fas. Pheretrum capulum: libitinam vocant: ut in euangelio Lucæ scriptum est. Et accessit Iesus: & tetigit loculum. Hi autem qui portabant steterunt: & ait. Adulescens tibi dico surge
Lodex. Require in dictione lodix.
Lodicula. Require ibidem
Lodix fore. generis est: & cum i in secunda syllaba. scribitur: testibus Prisciano. & Phoca. At vero Isidorus per lo scribit: masculinique (ut ait) est generis. Et per dicit in obliquis di syllaba: dicere luue. Modo sub lodice relictis: generis est lectisternii. Et format diminutiuum lodicula. Suetonius in Augusto. Itaque in extremis spatiis subsultu decurreret. Iestertio vel lodicula iuoluit. Sestertium hic generis est veli.
Loliu: herbe genus: est unico l scribitur: cum prima corripit syllaba. Vir. Infelix loliu. Hora. ser. xvi. Essi ador loliu: dapis meliora reliques
Loligo cum duplicato l scribitur: neque a loliu descendit: ut cum Catullo. Vgu. somniauit: sed teste Varro. de ling. latini. loligo & subuola dicta est: quasi voligo lra comutata. Et quia volo volas: prima corripit syllaba. loligo vero illa producit. ideo meri gratia cum duplicato l auctoribus scribere placuit. ut est apud Horatium. sermo. iij. Hic nigre succus loliginis: genus est piscis: qui a nonnullis Sepia vocatur: dicere Persius. Nigra quæ infusa vanescat sepia lymphæ
Loligo. Require in dictione lolium.
Longurio. Require in dictione longus
Longus & longurio in vno significato dici potest: teste Marcello. Varrone inducere dicentem. Ante me est nescio quis longurio.
Loquutio. Require in dictione locutio
Loquutio & loquutio in vno facto accipi possunt teste Nonio Neuium inducere dicentem in galinaria. O pestifera pontica fera trux tholutum loquentia: hoc est volubilis loquutio
Lora. Require in dictione lorum.

Lora & cum au diphthongo. laurum enuciari potest: teste Donato super tertiam Comæ. Terentij: dictum quod est (ut ait) a laurea triumphorum: sub quo mos erat capriuos vinciri: duci: per pompam: neque ab eo: quod est licium deriuari: ut cum Catullo. Vgu. somniauit Lora ea dicebat: cum in vindemia expressissent acinis mustum: & folliculos in dolium: ut scribit Marcello. Varro de vita patrum. Antiquæ mulieres maioris natu bibebant lora.

Lotis. Reg. in dic. Lotos.

Lotos huius loti cum r exili. & lotis huius lotidis declinari potest: genus est arboris & herbe: & proprium puellæ nomen: ut lib. vlti. super regulam O super te breuis est monstrabimus

L ante V

Lucanica. Require in dictione lux.

Lucanicus. Require ibidem.

Luca. Reg. in dictione lux.

Lucanus. Ibidem.

Lucar. Ibidem.

Lucas. Ibidem

Lucellum. Ibidem.

Lucellus. Require ibidem.

Lucrinus cum r exili & latino scribitur: lacus est Campanie: a lucro cognominatus: teste Ser. de quo Virg. geor. ij. An me morè potius Lucrino quam abdita saxa. Locrinus cum o post l & exili & latino: mons est in Brutijs: & eodem nomine lacus in Euboea
Lucitor deponens est verbum: sed & lucro lucras comperit. Vnde Terentius ait in Accyra. Dicitur illi anulū sese dū lucrat detraxisse. Enni. li. viij. Viri validis viribus lucrant.

Lucro. Reg. in dictione lucro

Lucta. Require in dictione luctus.

Luctus a lugeo quarti & secundi ordinis est. Vnde Accius referre Marcello. ingr. Cesso hinc ire: & rapere lucti vestit. Lucta a luctor pugna. dicitur.

Lucullus. Require in dictione lux

Lucullus. Ibidem.

Lucus. Ibidem.

Ludicris. ludicre: ut Priscianus. Alexander: Vgu. Catholicon tradidere tertia decl. declinat. Ego secunda potest: ludicus ludicra ludicrum declinat dixerim: iuxta illud quod habet in illa lege frequenter repetita Qui arte ludicra exercuerit: in duodecim ordinibus primis ne sedeat. Et Virg. ait. Aut ludicra petunt: premia. Quod quidem exemplum licet Priscianus. asserat per se: nostre tamen sententie magis perscrutari sue. Nam si a tertia (ut idem voluit) declinatione veniret ludicra dixisset. Vir. non ludicra. hinc est illud Hora. in epist. Valeat res ludicra: si me palma negata macrum: donata reducit opimū. id est abeat. Ludicrum dici potest quodcumque lusorium opus acioculare. Catullus. Floridis velut enitēs. Myrtus asiam ramulis. Quo hamadryades deg. Ludicrum sibi roseido: nutriunt in humo: e
Ludicrum. Require in dictione ludicris.
Ludicrus. Require ibidem.
Ludifico ludificas actum. & ludificor deponens